

"De Kikker"

De kikker sprong vrolijk in het rond. Nu ja, vrolijk? Hij was helemaal niet zo vrolijk, maar de andere dieren zagen zijn gespring als vrolijkheid.

Eigenlijk wilde de kikker zelf gewoon kunnen lopen, net als iedereen. Maar hoe hij het ook probeerde, rechtsachter met linksvoor, dan linksachter met rechtsvoor, dan weer links... rechts... oeps, na een paar stapjes sprong hij alweer. Waarom was lopen nu toch zo moeilijk?!

De kikker was al eens naar de kikkerdokter gegaan, maar die had hem verbaasd aangekeken en gezegd dat alle kikkers sprongen, gewoon omdat dat nu eenmaal zo was.

Maar dat vond de kikker niet voldoende. Hij wilde kunnen lopen, punt uit!

Dus hij bleef maar oefenen en oefenen, als niemand het zag, want dan zouden ze zijn gestuntel maar raar vinden. Als hij eenmaal een geoefend loper was, dan zou hij het aan de hele wereld laten zien, de eerste loopkikker!

Op een dag kwam er een mooie kikkervrouw in de buurt wonen, en de kikker vond haar meteen heel erg leuk. Hij besloot om zijn uiterste best te doen om indruk op haar te maken met zijn loopkunsten. Dus op een dag toen hij haar bij de poel zag zitten maakte hij zich groot en breed en liep op haar af: linksvoor en rechtsachter, rechtsvoor en linksachter, poe wat was dat toch moeilijk. Zijn gezicht was vertrokken van inspanning!

De kikkervrouw zag hem op zich afkomen, keek het gestuntel eens aan en lachte luid: "Wat ben jij nou toch aan het doen zeg?"

Die vraag verbaasde de kikker een beetje, het was toch duidelijk wat hij deed? Maar ja, de kikkervrouw had natuurlijk nog nooit een loopkikker gezien, dus hij antwoordde trots: "Ik loop!"

De kikkervrouw vond het maar vreemd: "Maar waarom dan? Springen gaat toch veel sneller, en het ziet er ook niet zo vreemd uit, met die grote achterpoten van je!"

Ja, dat was ook wel weer waar, springen wás sneller, en dat lopen zag er misschien best wel een beetje vreemd uit, met die grote achterpoten van hem.

"En als je niet zo raar doet, dan kijk je vast ook een stuk liever!" zei de kikkervrouw op zachte toon. Dat deed het hem. De kikker besloot dat zijn pogingen om te leren lopen voorbij waren.

Vanaf die dag sprongen de kikker en zijn vrouw vrolijk door het leven. Vrolijk? Ja, nu wel!